

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

In die s[an]c[t]o pasce de integritate resurrect[i]o[n]is chr[ist]i Q[uesti]o.

xxx

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

sibi: rex. *Esaie. ix.* Dominus legisset nobis: dominus rex
 nobis. Tertio a conaturalitate hominis: quod tuus.
Esaie. ix. Parvulus natus est nobis. Quarto
 a puritate amoris: quod venit. *Prover. viij.*
 Delicie mee esse cum filiis hominum. Quinto ab
 utilitate operis: quod tibi. scilicet ad utilitatem tuam
 Sexto a bono habitu cordis: quod mansuetus.
Dat. xj. Discite a me. Septimo a
 debete regimino: quod sedes. *Esa. xvi.* Prepara-
 tur in misericordia solitudo eius. Vel ab humilitate
 et simplicitate conversationis: quia sedes super
 pascua: ecce humilitatem. et pullum filium subiu-
 galis: ecce simplicitatem. Tertio in quantum
 voluit sibi exhiberi signa leticie: per vestes
 stratas et ramos cedros et voces exaltabun-
 das. quod et Zacharias predixerat quod in eius ad-
 ventu civitas hierusalem exultare ac letari de-
 bebat. *Sz. 3.* Primum: quod miltoties alas ve-
 nerat hierusalem: nunquam sic intravit. Sed nec mo-
 debat sic intrare ut videtur. *Sol.* Numquam
 ante intravit quam acceptum regnum sceptrum: et
 regiam coronam: nisi modo quam venerat tenere
 sceptrum arundineum et spineam coronam: et inire
 bellum adversus inimicum: quem sua propria mor-
 te et suo cruore prostravit. Et ideo nunc solum
 intravit ut rex. *Secundo.* Nam quod olim regalem
 honorem refusavit: ut patet *Joas. vj.* nunc non
 dicit illum acceptare. quod videtur instabilis: et vel-
 tunc male refusasse: vel nunc male acceptare
 Nam si bonum erat esse regem: male refusavit.
 si non erat bonum: male acceptavit. *Secundo.* Chri-
 stus quod erat ordinatus rex a deo patre secundum spiritualem
 regnum: non debuit acceptare regnum terre-
 num ab hominibus. idem bene illud refusavit. Debuit
 enim a deo acceptare spirituale: et patet ab hominibus
 acceptare non quod dicit regnum tale: quod illud dare
 non poterant: sed regiam laudes pro nostra
 utilitate et sua gloria: quam tamen gloria etiam
 in nostram utilitatem referebat. Neque enim de-
 vult laudari a nobis nisi quod bene est nobis bonum:
 secundum illud *Esa. ca. xlvij.* Laude mea infrena
 Queri etiam potest (bo te: ne intereas.
 test sicut quantum est dominica prima in adventu,

In die sancto pasce de integritate
 resurrectionis christi *Mo. xxx*

Circa integritatem resur-
 rectionis christi de qua in lectione pa-
 scalis euangelij est tractatum: mul-

ta restant discutienda quo ad presertim et
 electum Iesu christi sanguinem magnam esse sal-
 lutem presertim. Primum enim quod dicitur ille sanguis
 quem christus in resurrectione reasumpsit et in pas-
 sione fuderat: fuerit in triduo mortis: et a
 deitate separatus. Et posito quod non: Quod si
 eundem: ut repugnet fidei aliquid de vero et
 naturali sanguine christi repertum in terra de factis
 eto. Et posito quod non: Quod si tertio: ut il-
 ludmet repugnet doctrine sancti Thome. Et
 posito quod non: Quod si quarto: ut sustineri pos-
 sit quod in terra sit de sanguine et aqua lateris christi
 Et posito quod sic: Quod si quinto: quia ad ob-
 rationem talis sanguis sit venerandus: ut per
 latria: aut non? Quantum igitur ad primam
 questionem (quod ipsa fuit olim coram pro seculo
 do: pontifice marino agitata) Primum volo ca-
 quod videtur et catholice circa hoc sunt scripta re-
 citare. et deinde ad declarationem eorum su-
 paddere quodam pauca. Tres itaque sacre pa-
 gine professorum in tota religione predicatorum
 vita et doctrina celeberrimi: quod de hac re ex-
 obedientia sui ordinis coram dicto pontifice con-
 putaverunt: mandare eodem quod in disputacione
 dixerat: scripture mandatum in hunc modum.
 Et mandatum scitatis: vix brevissime per nos
 tres fratres: frater Jacobus de brixia: frater
 Gabriel de barchinona: et frater Ger-
 celinus de vercellis: omnes minimi theologi presertim
 sores et ordinis predicatores: missi per generale
 ordinis nostri ad s. vestram per carum benedicti sancti
 guntis salvatoris nostri Iesu christi essent in die
 Parasceves: redemptum in seipso autoritates
 omnes et rationes quas in presentia s. v. supioribus vi-
 ebis proptulim. Proestatur autem Primum
 quod omnia nostra dicta subijcimus correctioni s.
 v. cuius spiritus intendimus adherere. Et secundo quod non
 intendimus loqui de totalitate sanguinis effusum in
 die parasceves: ut per se totum christus in resurre-
 ctione assumpserit: vel non totum. nec de san-
 guine circuncisionis vel aqua lateris christi
 aut sibi. sed de sanguine effuso in die pas-
 onis: et reasumpto in die resurrectionis.
 Ut per se tali in triduo mortis christi divitas
 sibi fuerit unita personam. Accipimus autem per
 fundamentum hanc regulam: quod in solutione du-
 bus dubitationis et sicutum principium ad fidei
 non debemus uti nisi textibus sacrarum scripturarum
 scripturarum autoritatibus: aut rationibus ex factis scriptis
 sumptis: quod regula habet ex Dion. q. ca. de

De questiōibus super euange.

nis no. Accipietes tanq̄ regulā famo-
sissimā: p̄tatis in eloquijs posita custodi-
re nō multiplicata. i. nihil addētes vt ex-
ponit **U** incomēsis 7 s. **L**bo. nō minorata
i. fm̄ eisdē nihil delētes: 7 incōuertibilia
i. n̄ p̄uēte exponētes. **U**n̄ sup̄ illd̄ **L**ent.
vlt. **D**is estimatio sc̄lo sanctuarij p̄de-
rabit: dr̄ glo. **D**is diffinitio sc̄ris fia; p̄o-
derib; de sacra sc̄ptura veniētib;. **I**n q̄sti-
one igit̄ hac tria faciē. **P**rimo em̄ no-
strā positiōem p̄bābim;: 7 **S**ecdo impro-
babim; alienā. 7 **T**ertio refellem; r̄nsio-
nes alter; partis ad rōes 7 auctoritates
nr̄e positiōis. **Q**uātū igit̄ ad p̄mū p̄bā-
bim; duas p̄lōnes. q̄z **P**rima est q̄ p̄e-
dicto sanguini de q̄ loq̄mur anteq̄ effun-
deret dū adhuc eēt in corp̄e ch̄i diuinitas
erat p̄sonaliter vnita. **Q**uā q̄ ps aduer-
sa p̄cedit: breuiter expediē. **A**u-
Dam. li. ij. c. ij. dicētis. **O**mi humane na-
ture vnitā dicim; oēm diuinitatis subam.
In nullo em̄ eoz q̄ plārauit i nr̄a natura
de? **P**hū ab initio plasmās nos defect: s; **A**-
assumpsit corp; 7 a iam rōnalē 7 intel-
ctualē 7 eoz idiomata. **T**otū em̄ me tot;
assumpsit: 7 tot; t̄q̄ vnit; est vt totū mi-
hi salutē gratificet. **Q**uō em̄ in assumptuz
nō curabile. **I**n h̄ autē q̄ dr̄: totū em̄ 7 c.
significās q̄ fil; dei oib; vnit; ē q̄ assum-
p̄it: excludit cauillatio q̄ q̄s posset dicere
sanguinē q̄dē ab eo esse assumptū i natu-
ra humana: iuxta illud **H**eb. ij. **P**ueri. i.
apl; 7 fideles: cōicauerūt carnī 7 sanguī-
ni. 7 ip̄e s̄l̄t̄ participauit eisdem. s; t̄n̄ non
fuit vbo vnit; q̄ nō sit necesse oia ab eo
assumpta ei esse p̄sonalr vnita. **I**n h̄ etiā
q̄ dr̄ oia assumpta q̄ sunt plantata in nr̄a
natura: nō specificās nisi de aia 7 corpore
manifeste: implicite includit sanguinē. qz
fecit oia p̄nētia ad corp;. **D**icit at̄ ip̄e. ij.
li. c. vj. **C**orpa aialū p̄stāt ex q̄tuoz hu-
morib;. **P**robāt etiā auctē **L**eonis pape
i ser. vij. de nat. q̄ incipit **C**ū sp̄. dicētis:
Utrq; nature i suis p̄prietatib; p̄manēti-
tata ē vnitatis facta cōio vt q̄qd̄ ibi est
deitar; nō sit ab hūanitate distictū. q̄qd̄
at̄ ē hois nō sit a deitate diuisū. **S**ecū-
da at̄ p̄cto ē: q̄ p̄dicto sanguini i triduo q̄
fuit effusus: diuinitas fuit vnita p̄sonalr.
Quā q̄ nō p̄t naturalr rōne p̄bari eo q̄

ex mera dei volūrate depēdeat: nō inteny-
dim; p̄bare nisi p̄ canonē vel expositiōes
sc̄tōz de canone: vlt rōnes ex canone sum-
ptas **A**lit em̄ piculosum est i hac mat̄ia
aliqd̄ asserere vlt negare. **L**z at̄ ip̄a i cano-
ne testamēti noui explicite nō habeat: t̄n̄
q̄dā sūt q̄ iudicio nr̄o n̄ p̄t b̄n̄ itelligi n̄q;
si i h̄ sc̄to. **I**dē at̄ ē de p̄cessiōe sp̄s̄cti 7
vnitōe deitatis ad corp; 7 a iam ch̄i in tri-
duo: q̄ habent q̄dē i sc̄ptura: s; t̄n̄ expli-
cite. **P**robāt igit̄ **P**rio ex canone sic. **E**mū-
dars p̄scias vlt emūdare a p̄cto attribuit
sanguini ch̄i: iuxta illd̄. j. **J**o. j. **S**anguis
iesu ch̄i filij ei; emūdabit nos ab oi p̄cto
Et **H**eb. ix. **S**i em̄ sanguis hircoz 7 c. 7
itelligit̄ d̄ sanguine effuso. qd̄ p̄z p̄ s̄l̄t̄udī-
nē de sanguine hircoz q̄ erat effusus. **H**oc
at̄ nō p̄t eē nisi rōne deitatis vnite. qz tal-
p̄tio ē solī deitati debita. **U**n̄ **A**ico. de
Ly. ibi. s. **H**eb. ix. dr̄ q̄ s̄gūis ch̄i ex vni-
one ad suppositū diuinū h; p̄tutē ad emū-
dationē aie. **J**re. j. **P**et. j. dr̄. **N**ō corrupti-
bilib; auro 7 c. 7 itelligit̄ exp̄sse de s̄gūie
effuso q̄ sum; redēpti. **U**bi notam; **P**ri-
mo q̄ fecit sanguis ch̄i eē incorruptibil;
q̄ incorruptibilitas p̄stāt ei ex vnitōe ad dei-
tate: vt p̄z ex **D**enr. de gan. q̄d̄. xij. q. xv
dicēte q̄ si ch̄is resurrectionē suā vltq; ad
iudiciū distulisset: pie credēdū est q̄ illud
corp; nō fuisset corruptū rōne vnitōis. **E**t
adducit expositiōnē **A**ug. sup̄ illd̄ **N**ō da-
bis sc̄m̄ tuū videre corruptionē: dicēt; i.
corp; meū a re sc̄ificatū. **E**t idē de s̄gūi-
ne dicēdū ē. **E**rat igit̄ vnit;. **N**otam;
sc̄do q̄ dr̄ p̄ctio: i. p̄ctio pleno. s. p̄ctio suffi-
ciētī ad redēptionē nr̄am de q̄ loquit. **N**ō
fuisset at̄ p̄ctū sufficiēs: nisi fuisset p̄ctū
nitū: 7 p̄r deitati vnitū. **N**otam; tertio
q̄ dr̄: **N**i agni i maculati: vt p̄ ly q̄n̄ videat̄
fieri relatio ad figurā. i. agnū cui; s̄gūis
fusus 7 limit; **L** postib; libauer̄ filios isrl̄
ab ex̄minatoze: vt. s. eodē mō s̄gūis ch̄i
p̄ illū agnū figurati effusus libauerit nos
Quod nō potuit facere nisi fuerit vnit;. **S**ecdo
p̄bat auctoritatib; sc̄tōz doctoz.
Ni **D**am. ij. li. c. ij. dr̄ sic. **I**ncorruptibiliter
incōfustibilr: indiuisibilr 7 ineuulsiibilr in
duab; naturis p̄fecte se habētib; vni; h; y
postasim p̄temur vbi dei. **U**bi notatur
ieculsiibiliter: q̄n̄ velit dicere q̄ diuinitas

ab humana natura euelli nō potuit qd d
 ipa humanitate nō pōt intelligi. qz in tri/
 duo desijt esse humanitas. s; intelligit de
 ptrib; inf q̄s ē sanguis. Un̄ idē dē in c.
 xxxj. Nullā partū nature dposuit: nō cor
 pus: nō aiām: sed corp⁹ ⁊ aiām possedit:
 ⁊ ita redijt ad celū. Si āt p corp⁹ itelligit
 corp⁹ sine sāguie: fdisz ad celos sine sāgui
 ne. Si fō p corpus itelligit dēs pres cor
 poris etiā cum sāguie: habet itētrū. Itē
 idē li. iij. c. xvj. Una ch̄i psona est fm̄ n̄
 lum modū diuisa ea q̄ fm̄ hypostasim est
 vn̄one. Si em̄ fm̄ nullū modū est diuisa
 ergo fm̄ sāguie nō est facta diuisio vn̄
 onis. Item Leo fm̄ dē. x. natiuit. q̄ incipit
 Sepe. loq̄s de forma dī ⁊ fūi: ait. Que
 in vn̄itate puenit nec separatōem habet
 re possent: nec finem hec credētes dilectis
 simi: ch̄iani sum⁹. Eū igit sāguis fuerit
 vn̄it⁹: sequit q̄ nō potuit separi. Itē idē
 fm̄ dē. xvij. de passiōe: q̄ incipit. Sermo p
 rim⁹. In tāta inq̄ vn̄itate dei ⁊ hois na
 tura puenit q̄ nec supplicio potuerit mi
 nus: nec morte distīgi. In morte āt sepat
 a corp⁹ aiā: i supplicio fō sāguis. ⁊ tñ ibi
 nō ē distīcta vn̄itas: nec h̄ diminuta. Itē
 idē ser. ix. natiuitatis q̄ incipit. Excedit. In
 desinent inq̄ illā f̄bi ⁊ carnis idissolubi
 lē copulā nō min⁹ suscipim⁹ i p̄septo tacē
 tē q̄ in resurrectiōe pat̄ne altitudis p̄scē
 dentē. Per carnē āt ad quā dē indissolubi
 lē copulā itelligit totū hoiem: vt ip̄e ex
 p̄sse dē fm̄ dē. vij. de natiuitate vbi habet.
 Caro est suscepta in cui⁹ noie hō tot⁹ ac
 cipit. In toto āt hoie p̄tinet etiā sāguis
 Itē idē fm̄ dē. xix. de passiōe: qui incipit
 Sacramēta. Nisi inq̄ f̄bi caro fieret et
 tāsolida p̄sisteret vn̄itas in vtraq; natura
 vt a suscipiēte susceptū nec ip̄z breue mor
 tis t̄ps abijgeret: nunq; valeret ad et̄nita
 tē f̄dire mortalitas. Eū igit illa solida vn̄
 itas nō potuerit abijgi: nō potuerit abij
 gi diuinitas a sāguie. Itē Beda sup̄ illo
 f̄bo Act. ij. Ecclesiam dei quā adq̄siuit sā
 guine suo. Nō dubitauit inq̄ ser̄us Pau
 lus cui⁹. s. sunt illa f̄ba sāguie dei dice
 re p̄pter vn̄ionē p̄sone in duab; naturis ie
 su ch̄i. Itē Bern. de p̄sō. ad Euge. post
 q̄ dixerat vn̄ionē f̄bi ad humanitātē pri
 mū locū tenere post vn̄itātē trinitatē: sub
 iūgit. Neq; em̄ q̄ expte p̄tigit separatō pot
 tuit vn̄itati p̄scribere p̄manētī. Et licet ex
 p̄licite de carne ⁊ aiā loq̄tur: tñ ex f̄bis
 eius idē pōt de sāguie itelligi: vt p̄z
 p̄cessum ei⁹ intueri. Probat etiā auctori
 tas modernoz doctoz. Nā hāc tenet san
 ct⁹ Tho. v. q̄d̄l. ar. v. ⁊ Alb. mag. i tracta
 tu d̄missa p̄ mediū. vbi dē q̄ sāguis la
 uat rōne p̄iūcte deitātē. ⁊ q̄ i eo dē post
 it deitatis acūmē vt laualet sordes electo
 rū. Et ponit exēplū d̄ litiūto ad lauādas
 sordes. p̄fundatas. Itē Nico. de L. v. sup
 ix. cap. ad Heb. de hac materia dē ampli
 q̄stionē. ⁊ idē exp̄sse d̄terminat. Tertio p̄
 bat rōnib; ex candē sumptis. Arguit igit
 Primo sic. Nullū b̄n̄ficiū diuini reuoca
 tur nisi ex culpa recipiētis. qz sine peniten
 tia sūt dona ⁊ vocatio dei. Rom. xj. ⁊ de
 ca. x. Nam a p̄ncipe b̄n̄ficiū esse māsup:
 fm̄ iuritas. Sed vn̄io f̄bi ad sāguie
 fuit maximū b̄n̄ficiū: ⁊ in sāguie nulla
 culpa fuit. Ergo ⁊ c. Sc̄do. Nā si sic fuit:
 id est si fuit sepat⁹ ch̄is vel ei⁹ sāguis p̄
 didisset dignitatē ex h̄ q̄ patri obediebat
 qz ex ei⁹ mādato posuit aiām: vt p̄z Jo
 an. x. Tertio. Nā ista separatō a sāguie n̄
 p̄tinebat aliq̄ mō ad finē p̄ter que ch̄us
 illū effundebat: cū ille esset salus hominū
 iuxta illud Esa. lix. Ut sit sal⁹ mea v̄s
 ad extremū terre: ad quā salutē ista sepat
 ratio nō p̄tinet effectiue: vel exēplariē vel
 alio mō. Ergo nō ē ponēda. Quarto. Nā
 beatifica vn̄io nunq; reuocaf. Apoca. ij.
 Foras nō egredient amplī. ⁊ nec p̄sonal
 qz est maior fm̄ Bern. vbi s. Quinto. Nā
 fm̄ doctores nlla natura p̄ter humanā fu
 it assumptibilis p̄gruent. Un̄ nec corpus
 nec partes corp⁹ erāt assumptibilia nisi
 p̄pter ordinē ad totā naturā humanā. Et
 itez. qz in corp⁹ exanimi remāst̄ ordo res
 vn̄itatis: remāst̄ deitati vn̄itū p̄ter illū:
 sic q̄ si nō habuissit ad aiām rōnalē ordi
 nē q̄ itez ei⁹ esset reuendū: nō habuissit
 vn̄ionē p̄sonalē ad f̄bus: vt elare colligit
 a sc̄to Tho. ij. di. ij. q. ij. art. j. q. ij. Tunc
 sic. In sāguie de q̄ loq̄mur manebat or
 do ad naturā humanā: qz itez erat assu
 mend⁹. ergo manebat vn̄io ad deitatem
 sicut ⁊ in corp⁹. Sexto. Nāz omnibus
 p̄tib; q̄ sūt de p̄tate humane nature etiā

De questiōibus super euāg.

sepatis manet vnita deitas fm doc. nros
z pris aduerse. Sed talis ps est sanguis.
qd parz. Primo extra de cele. mil. in qda.
vbi Inno ceteri? terti? pbat p̄tate corporz
chri ex p̄tate sanguinis q̄ exiuit de latere
ei? Secdo qz p̄ficiat ab ania rōnali fm s̄a.
Tho. iij. dist. xlvij. Septimo. Nā idē est
de partibz q̄ sūt de integritate nature hūa-
ne z de eis eodē mō format rō. Tal' at est
sanguis vt prz p̄ medicos: maxime Auer-
rois i suo collig. li. j. c. x. z lib. ij. c. ij. q̄ po-
nit sanguinē inf̄ membra simplicita hois.
Octauo. Nā si nō fuit vnit' igit' fecit suā
hypostasim de p̄ se: z p̄r fuisset vna hy-
postaf sanguis: z vna alia p̄ ac corpis z
aic? Damasc. li. iij. c. xxxij. dicentē. Vna
est sp̄ p̄bi hypostas' z nō due. qz vna sp̄ hy-
postaf chri. Hypostas' aut' p̄bi idubitan-
sp̄ vna est: qz fili' in deitate nō habet nū-
vnā p̄sonā. s; hypostas' chri significat hy-
postasim in humanitate. quā qz Damasc.
de semp vna nō p̄t sanguis ad humani-
tate p̄tines hypostasim d̄ p̄ se fecisse. qz tā-
cētē due hypostas' chri. Hono. Nā p̄sili-
mle ē aliquā p̄culā sanguis in chri cor-
pe remāsisse: qz vna vulnera fuerūt i extre-
mitatibz excepto vulnere lateris: qd illatū
est post expirationē. Huic aut' fm p̄e ad-
uersam fuit vnita diuitas. Ergo etiā fu-
it vnita effuso. qz inter hūc z illū nō erat
differētia nisi p̄ eē in corpe z extra. maxie
etiā qz nulla culpa fuit i sanguie exētre.
Decimo. Null' em sapiēs instituit vt p̄
petuo rep̄sentet res inutil'. De? at sapiēs
instituit vt i missa rep̄sentet sanguis effu-
sus dū p̄secrat sub p̄p̄is speciebz. s; ille nō
est inutil': qd eēt si esset a deitate sepatus.
Ex positioe aut' aduersa sequunt' incōue-
niētia. Primū. s; qz i illo triduo sanguis nō
erat adorand' latrā. Et qz h' p̄cedit' argu-
itur sic Sanguis em sacri est signū siue cō-
memoratio sanguis effusi: vt prz ex Au-
gusti. de fide ad Petz. S; sanguis sacri
adorat' latrā. s; z sanguis effusus sic esset
adorat'. qz nunq' signū debet esse in ma-
iori reuerētia q̄ signatū. Et scdm q. s. si i
illo triduo fuisset facta p̄secratio: sacm il-
lud sanguinis nō fuisset excellēs rōne cō-
rētū: qz p̄tinuisset sanguinē p̄cise sine deita-
te. Et tertiū: qz sequit' qz variet' forma sa-

cramēti q̄ntū ad illā habitudinē vel signi-
ficationē quā dicit ly me? Nā cū de chri-
stus Sic enī sanguis me? intelligit' vt mē-
bi vnit': vel q̄ est actu meus. Si aut' h' fa-
ctū fuisset in triduo oportuisset expōere q̄
fuit me? Et q̄rtum. qz sequit' qz in illo tri-
duo ille sanguis nō fuisset viuificatiu' sal-
tem eo mō q̄ caro. p̄tra illud Jo. vj. Qui
māducat meā carnē z bibit meū sangui-
nē habz vitā eternā. z Caro mea vere est
cibi z c. Vbi Theod. z alij volūt carnē esse
viuificatiuā rōne deitatis vnite. Et Da-
masc. iij. li. de cōsione dicit qz de? hō duo-
bus. s; carni z sanguini p̄iunxit deitātē z
rōne deitatis habet aiare z viuificare. Et
ponit exēpluz de ferro ignito qd calefacit
rōne ignis z nō rōne ferri. Nūc in secu-
da p̄e beatissime pater refellēda sunt ad-
uerse positioes fundamenta: q̄ est in p̄di-
cto triduo: p̄dicto sanguini nō fuit coniu-
cta diuinitas: nec tūc fuit adorandus latrā.
tria. nec ei consecrato tunc fuisset adiuncta
diuinitas. Fundamēta aut' ei? q̄ntū recor-
dari possum' tria sunt. Auctoritas. s; Ra-
tio z Exemplū. Auctoritas p̄ma est Da-
masceni. iij. li. ca. xxxij. dicētis qz i mo-
te christi non fuit deitas a corpore z ania
eius sepatata. ergo fuit sepatata a sangui-
ne: quia de eo nullā facit mentionē. So.
Dicit p̄mo qz arguit' a particulari aucto-
ritate negatiue: qd nō valet. Dicit secūdo
mel' qz Damasc. nullibi explicite dixit de-
tatē vnitā sanguini dūz esset cū corpe: sed
implicite tm: vt prz ex dicitis. Vn nō fuit
p̄uentēs qz explicite diceret eam fuisse cō-
iunctā sanguini effuso: sed implicite tm:
dum per corpus intelligit' corp' z sangui-
nem. Esset aut' ratio aliqualis apparētie
si pus exp̄sse dixisset deitātē vnitam san-
guini i corpore. z deinde loq̄ns de sepatā-
tione in triduo fecisset mētionē de corpore
z ania: sed nō de sanguie. Secūda aucto-
ritas ē: qz cū sint q̄rtuor cōp̄latioes gene-
rales p̄tines plene ea q̄ sūt fidei. s; decre-
tū: magister s̄iaz. liber originaliū docto-
rū: z catena aurea sc̄i Tho. in nulla eaz
nec etiā i simbolo fidei p̄tinet: q̄tūc illi sa-
guini fuerit diuitas vnita. s; z c. So. Ar-
gumētū deficit p̄mo qz ē a p̄clari aucto-
negatiue Et scdo: qz lz nra positio nō p̄tinet

In pdictis explicite: et inef tñ iplicite ibi
 vñ alibi: vt onsum ē. Tertio qz nō oprz q
 fidei sūt ad pdicta q̄ttuoz resfrigere. P̄m
 ma aũ q̄o hec est. Vbi ē vnio deitatis est
 cōdicatio idiomatū. qz fm Aug. z Dama
 sce. tal vnio ē cā tal cōdicatiōis. Sed ista
 cōdicatio nō potuit esse ibi: vt. i. diceretur:
 Ch̄s ē effusus: vñ ch̄s ē in cruce p̄ san
 guinē ibi existentē. z sic de alijs. So. Di
 cit p̄mo q̄ falsum est fundamentū. qz pos
 sem? dicere ch̄m effusuz sup̄ terrā: iuxta
 illō ps̄. ex p̄sona ch̄i Sicut aq̄ effusus sū
 Vbi glo. Aug. dr. Aqua q̄n effundit aut
 abluit aut rigat. Effusus est ch̄s: abluti
 sūt foridēres: rigati sūt stricētes. Et qz dice
 bat q̄ debebat fieri cōdicatio p̄ ly est: qd̄ si
 gnificat p̄sentialitatē vt diceret: fili? dei
 est i cruce. fili? dei est i terra: qd̄ tñ nō dici
 m? Rñr q̄ p̄r dici q̄ fili? dei i illo triduo
 fuit z erat i oi loco in q̄ erat aliq̄ gutta s̄a
 guinis pdicti rōne sanguis sibi p̄sonaliter
 vniti. Nec tñ potuissē? dicere vt argu
 guēs dicebat: q̄ fili? dei tribz diebz p̄de
 bat i cruce: vñ q̄ tribz diebz fuit i cruce cla
 uat? qz ille sanguis nec p̄debat nec erat
 clauat? Nec incōuenit q̄ sicut deū sine di
 minutōe sue maiestatis dicim? eē i oi cre
 atura yllissima z turpissima tribz modis
 q̄s sc̄i ponūt. sic etiā dicim? filiū eē vbi ē
 sanguis ei p̄sonalit vnit? p̄serti cū essent
 maiorz yllitatē illa q̄ i passiōe occurrebāt
 q̄ h̄ qd̄ ē filiū dei eē vbi erat sanguis ille
 Nō at dicim? q̄ ch̄s q̄ d̄t suppositū i dua
 bus naturz i illo triduo fuerit i cruce: q̄a
 sāguis nō ē ps̄ p̄ncipal̄ hois a q̄ fit d̄noia
 tio. qz necessitas disputatiōis nos ad h̄
 nō cōegit. D̄t sc̄do iuxta b̄m Tho. iij. di.
 xxij. ar. j. z. iij. q. xvj. arti. iij. ad vltimū. q̄
 cōdicatio idiomatū seu p̄prietatū nō it̄ illi
 gif de oibz absolute z specialr̄ de his q̄ di
 cunt de p̄tibz vt pres̄ sūt. qz nō dicim? fili
 lū dei eē formā: s̄z aia sit forma. s̄z itelli
 gif de his q̄ dicunt de subsistēte: vt sic. vt
 q̄ h̄o ille ē etern? z imortal? z de? tēpal? z
 mortal? Sāguis at̄ illi cōpetebat effusio
 vt ps̄ ē: z q̄n nō ē necesse q̄ effusio dicat
 de filio. Tertio d̄t q̄ sāguis nō ē ps̄ nata
 denoia: totū vt crispitudo. qz n̄ d̄t rubēs
 q̄ h̄z rubēū sāguinē: sic d̄t crisp? h̄ns capil
 los crispōs. Vñ nō ē necesse filiū dei eē effu

sum ex h̄ q̄ sāguis ē effusus. Et p̄firmat.
 qz nlla p̄p̄tas p̄z h̄uane nature d̄z pdica
 ri d̄ filio d̄i nisi possit pdicari d̄ filio hois
 cutusimōi n̄ ē effusio. qz n̄ d̄t h̄o effusio
 sāguie effusio: q̄uis vt dictū ē videat pos
 se dici q̄ ch̄s vñ fili? dei ē effus? sup̄ tery
 rā: n̄ p̄p̄ cōdicatiōe idiomatū s̄z p̄p̄ vnio
 nē sup̄positale. N̄ si dicerem? hac pdica
 tiōe fieri p̄p̄ cōdicatiōez opterz ecōtrario
 de sanguie dici idiomata d̄t: vt dicere J̄h̄
 le sāguis ē etern? qd̄ icōuenit. Quarto d̄t
 ex h̄ia sc̄i Tho. q̄ fit cōdicatio idiomatū:
 s̄z i obliq̄ z nō i recto: vt dicat fili? d̄ h̄z
 sāguinē fusum: sicut dicerem? fili? p̄gis
 h̄z sanguinē fusū. Sc̄do rō ē hec. Nā ḡue
 te ill? sanguis fuerūt pl̄ime: z q̄n nō est
 p̄sibile q̄ oibz remāserit deitas vnita. So
 lu. Nō ē difficile h̄o dei qd̄ infinitū eē
 m̄m̄z ḡuitis vniti. Tertia rō hec. Nam
 p̄tibz q̄ nō sūt de p̄tate h̄uane nature s̄z
 p̄tis: diuina natura n̄ m̄asit vnita. H̄mōi
 at̄ ē sanguis. Sol. Imo sanguis ē de p̄
 tate h̄uane nature z ab aia p̄ficiat. Vñ ne
 gat minor. S̄z p̄bat inq̄unt p̄mo p̄ sc̄m
 Tho. j. q. vl. ar. j. ad tertiū. Sol. Ibi sc̄s
 Tho. nō sentit sanguinē ē h̄ loq̄mur nō
 eē de p̄tate h̄uane nature cū dicat oppo
 situm. iij. q. liij. ar. iij. Sed loquit̄ ibi. aia
 p̄ma p̄te exp̄sse d̄ h̄uidō nutrimentali. Vñ
 cū d̄t ibi q̄ sāguis nō suscipit p̄fecte natu
 rā speciei itellige sic suscipit h̄uidū radica
 le in q̄ fundat̄ vt? speciei cū q̄ tñ star q̄ sā
 guis i format̄ aia vt alibi d̄t. Posito at̄ q̄
 sanguis nō sit de p̄tate h̄uane nature nec
 p̄ficiat̄ aia h̄uana: tñ est de itegritate eluf
 dē nature cū p̄tineat etiā ad reuirectiōez
 n̄fam: qd̄ sufficit ad eē vniti h̄o qd̄ vni
 tur oibz q̄ sūt de itegritate pdicte nature.
 Præterea sanguinē informari aia vñ nō ē
 p̄blema neurz in p̄hia ap̄daliq̄s: z seq̄n
 ter nō ē tutū ex h̄ p̄cludere ex necessitate i
 theologia marie tā p̄culosuz vt ē sep̄atio
 p̄bi a sāguie. N̄ p̄o nos h̄mōi rōne allū
 p̄ferim? p̄ p̄te n̄ra fecim? seq̄ntes doctore
 n̄m q̄ exp̄sse i. iij. dr. sāguinē p̄fici aia hu
 mana: z seq̄nt ē de p̄tate h̄uane nature
 Et p̄terea alia multa fundamēta induc̄t
 mus. Sc̄do: qz sanguis nō ē subiectū sani
 tatis vel egritudinis. q̄ nō est pars vñ mē
 bzū corpis. Et tertio qz medici ponūt s̄z

De questiōibus super euāg.

bre erbica in mēbz: r sinochā i sanguie. q̄
si sanguis eēt ps vl mēbz corpis: febz: s̄
nocha n̄ distingueret ab erbica. Sol. He
due rōnes iplicat exp̄ssam p̄dictionē. Si
em̄ febz: sinocha est in sanguie: est subie
ctū egritudis. et si nō ē subiectū egritudi
nis: nō est in eo febz: sinocha. Quarto: q̄a
Alb. magn⁹ de p̄tibz corpis mat. alibz et
formalibz r medijs fecit lōgā distinctōez
r sanguinē nō noiauit. q̄ de mente ei⁹ ē q̄
nō sit ps: r p̄ter separat⁹ nō est vnit⁹ deita
ti. So. Sanguis nō est de mēbz: de q̄b il
le agebat: sed fm̄ Querroim est d̄ mēbz
simplicibz. Quinto qz idē Alb. ij. d̄ aialibz
d̄ qz sanguis n̄ ē actu ps aial: s̄ i potētia.
Sol. Sic mēbz: ita r ps corpis aiat est
duplex. s̄ p̄fecta siue p̄ncipal: r min⁹ p̄fe
cta seu min⁹ p̄ncipal. et talis ē sanguis: q̄
cut̄ q̄tuor elemēta sunt p̄tes v̄nūcū m̄
nus p̄ncipales: r t̄n sunt de ei⁹ p̄fectiōe et
h̄nt formas suas i illo. Partes āt p̄ncipa
les hoīs q̄ ē paru⁹ mūd⁹ sunt cor r epar r
hmōi. Sin⁹ p̄ncipales p̄o s̄ q̄tuor: hūo
res q̄ p̄ficiunt ab aia: s̄ non vsq̄ adeo vt
sentiat sic nec ossa sentiūt. Exēplū aut̄ po
nūt P̄io de colūba: quā vt dicit̄ assum
p̄it sp̄sūctū: r t̄n ei n̄ fuit vnita p̄sonalr
Sol. Imp̄iope d̄r assūpra: nec fuit vnq̄
vnita sp̄sūctō p̄sonalr: r p̄ter nec p̄r dicit̄
derelicta vl̄ separata a deitate. Vñ nō ē ille
Et sc̄do qz ecclia in die pasceus nō cōse
crat sanguinē: in signū qz tūc ei diuitas nō
fuit vnita. So. Si sic ē: q̄ nec tūc fuit dei
tas vnita corpi: qz etiam corpi nō p̄secrat̄
Si dicat qz nō loquunt̄ de p̄secratōe: s̄
de sumptiōe: qz. s̄ ecclia illa die sumit cor
pus s̄ nō sanguinē. Cōtra: qz cū ecclia in
sabbato qd̄ est ps illi: tridit̄ p̄secrat̄ r su
mit sub v̄traq̄ p̄ecie: significabitur vnio
ad v̄trūq̄. Nō q̄ illa ē rō nō p̄secrādi vl̄ n̄
sumēdi: s̄ quā doctores ponūt. qz. s̄ adue
niēte p̄tate cessat figura. Hoc aut̄ sac̄m
est exēplū r figura passiōis ch̄i. Vnde ea
die q̄ ip̄a recolit̄. put̄ realiter gesta ē nō cele
brat̄ hmōi sac̄mēti p̄secratio. Ne t̄n ec
clesia illa die sit sine fructu passiōis nobis
exhibito p̄ h̄ sac̄mētū: corpi ch̄i cōse
cratū die p̄ori referuat̄ illa die sumendum
Hic fūdāment⁹ brissime p̄z: qz iudicio no
str̄o valde debilita sunt facile fugi r̄ndere:

et ea pauc⁹ absolutim⁹. quia nec i sacro cad
none: nec in aliquo sacro doctore fundant̄
Expedita aut̄ p̄ma r secūda p̄te aggredit̄
mur tertā. Dicebat̄ q̄ p̄mo ad aurota
res canonis sonantes: qz ille sanguis emū
davit r redemit qz redēptiō nostra ē facta
in morte ch̄i in q̄ntū ipse dedit vitā suam
corpalem p̄ nobis. Et qz illa p̄sistit in san
guine: hinc est qz sanguie dicitur redem
pti. Dicit̄ vlc̄ri⁹ meritū ch̄i fuisse ex eo
qz volutarie acceptavit passionem. Et ita
exponunt oēs auctoritates canonis. Sed
hec r̄ntio nō euacuat argumētū. Nō vt col
ligit̄ a sc̄o Tho. ij. q. l. ar. vj. Ch̄i ē ope
rat⁹ salutē n̄rāz p̄ modū meriti r p̄ modū
efficiētie. Et qz p̄ q̄ndā fuit recapitulatū
qz sc̄tus Tho. in hac op̄t̄iōe fuit singula
ris: P̄o d̄r qz hec distinctiō colligit̄ etiā ex
glo. Aug. Heb. ix. vbi d̄r. Sic Moyses
sanguinē p̄dictorū animalū accepit vt eos
asp̄geret r mūdaret: sic n̄ moyses. i. ch̄i
sanguinē egressum cum aqua de suo late
re ad hoc op̄ accepit. s̄ p̄ aquā bap̄tismuz
sc̄rificans: p̄ctō sanguis nos redimens.
Et qz patz sanguinē ch̄i p̄ ei⁹ mortē effu
sum aliqd̄ op̄ari ad n̄rāz salutē: r h̄ p̄ mo
dū efficiētie. qz n̄ p̄ modū meriti. Lū igit̄
dicit̄ doctores vl̄ glo. redēptiōez n̄rāz si
eri p̄ mortē ch̄i ex eo qz dedit vitā corpa
lē vl̄ acceptavit passiōem: intelligit̄ p̄ mo
dū meriti. Quētes āt adducte itelligūt p̄
modū efficiētie. Et h̄c n̄cariū p̄bat̄ p̄i
mo: qz si sāguis hircorū mūdaret: nō āt ch̄i
sanguis: s̄ t̄m passio ch̄i d̄ p̄tute finōis:
erit falsa s̄ra apli quā n̄ licet minūere nisi
cogēte alia aucte sc̄pture. Sc̄do: qz alif vi
det̄ eē p̄ itēdēz ei⁹. Cōpat ei sāguinē hircorū
ad sanguinē ch̄i. Tertio: qz tollerē
ferē oēs figure vet̄is testamēti vt agni pa
scalis: cū sāguie libati sūt filij isrl. et sic
de alijs. Quarto: qz videt̄ ista r̄ntio esse p̄
Leonē in sermōe ch̄i de passiōe dicentē.
Fudit sanguinē iustū qz in dō recōciliādo
p̄ctū eēt r poculū. Manifestū ē āt qz sān
guis effusus ē poculū. Et cū idē sit p̄ciuz:
sanguis effusus est p̄ctū. Quinto. Nā scri
ptura quā nō licet minūere vl̄ augere vl̄
p̄uerse intelligere: op̄atōes q̄ a d̄o fiūt at
tribuit illi sanguini sine aliq̄ determinatōe
vt mundare: sanctificare r̄c. Ergo op̄oz

illū esse deū vel instrūm deitatis iunctū. qz actiōes solēt attribui vel pncipali agenti vlt instrumēto pūcto. Cū ḡ nō sit pncipale agēs est instrūm. Rūdebāt scdo ad autoritatē bti Petri: dicētes illū sanguinē nō esse corruptibile vt auz z argētū q corrūpūnt mētes hoīm. Sed p̄ Prio: qz beato Petro dicēdū fuerat i voce actiua nō corrūpētibz aut corruptiuis auro z argēto: z nō in voce passiuā corruptibilibz. Scdo qz corp⁹ chrii fuit icorruptibile fm cōm opinionem doctorū. iuxta illōd Nō dabis scīm tui videre corruptiones. ḡ silr z sanguis. qz idē iudiciū est de toto z pre. Quā aut dicebat: est p̄ciosus. ḡ deitatis vnitus: dicebat esse fallaciā p̄sequēz. sed argumētū nō capiebat. qz dicēdo: p̄ciosus. loquit de p̄cio q̄ sum⁹ redēpti. iuxta illōd Eph. j. In q̄ hēm⁹ redēptionē p̄ sanguinē. glo. q̄ nre redēptiōis ē p̄ciū. Esse autē tali p̄cio p̄ciosum: est eē deitati vnitū. Ad autoritatē autē scroz doctorū ḡ p̄nia ē hec. Nō semel ḡbū assūpsit nunq̄ deposuit: dicūt q̄ intelligunt solū de partibz pncipalibz: cuiusmodi nō est sanguis. Et adducūt multas instācias: qz deposuit hūanitatē: sanguinē nutritiāle: ynques: capillos: sup̄fluos sudores cū alijs sup̄fluitatibz: z multa resoluta p̄ calōrē naturalez. Sed p̄ his notādū est p̄mo q̄ in his q̄ depēdēt ex voluntate dei nihil ē dicēdū assertiue aut negatiue nisi qd̄ h̄z ex sc̄ptura vel sacris doctoribz p̄ eccliam approbat⁹: vt colligitur a Diony. ca. j. de di. noibz. Scdo notandū est q̄ cū in aliq̄ facultate ponit regula vniuersalis/ accipiēda ē vniuersalr: nisi in eadē facultate fiat exceptio saltē implicite: vt patet discurreti p̄ oēs facultates. Et singularit̄ h̄ ē vtz i theologia q̄ inicit diuine reuelatiōi. Nā temerariū eēt limitare qd̄ sc̄ptura dē: nisi illa limitatio saltēm implicite cōtineat i sc̄ptura: vt colligit ex. ij. de diut. noibz. Et idē obseruādū est in sacris doctoribz. Tertio notādū ē Vtz sanguis chrii q̄ fm oēs fuit vnitus deitati a pncipio n̄tatis ei⁹ vsq̄ ad mortē: z a puncto resurrectiōis vsq̄ i etnū fuerit d̄ facto vnitus in triduo mortis ei⁹ vlt nō: ex sola dei voluntate depēdēt q̄ nob i sacro canone vlt sacris doctoribz reuelat. His p̄missis corz

roboram⁹ positionem nr̄am. P̄mo sic In sc̄ptura legim⁹ sanguinē vnitū diuinitati: iuxta illōd Joā. j. Verbū caro factū ē Vbi p̄ carnē tot⁹ hō accipit: etiā fm aduersarios. Et nunq̄ post legim⁹ fuisse sep̄ratū. Ergo dicēdū est ipm sp̄ fuisse vnitū nunq̄ ḡo fuisse sep̄atū nisi nro sensu excipiam⁹ illōd triduo nulla aucte vlt rōne cogēte. Scdo sic. In sacris doctoribz inuentunt multe autoz. allegate z allegabiles h̄mōt snie q̄ dei ḡbū nunq̄ dimisit qd̄ semel assūpsit: q̄ ea q̄ in vnitate p̄uenerūt n̄ p̄nt h̄z sep̄ationē. et nunq̄ in eisdē doctoribz explicite vlt implicite excipit sanguis. H̄idē qd̄ p̄r⁹. Et lz p̄ se sup̄ allegauerit Damascē. tñ pot⁹ ē ḡ eos: vt patet ex dictis. Deinde ondīm⁹ oia illa de ḡo dat instantia excipit in sc̄ptur⁹. P̄mo em̄ excipit hūanitatē cum dicit: chris mortu⁹. ex q̄ sequit vlt missa eē oia q̄ p̄ mortē tollunt necessario: vt hūanitas: opatiōes vitales sensitive z intellectiue inq̄ntū depēdēt a ph̄arasmate. Et scdo sanguis nutritiāle cum dicit: chris resurrexisset ex mortuis. qz ex p̄nti ei⁹ attribunt oia q̄ statū resurgētū p̄ueniūt: cuiusmodi ē nō h̄z humilitatē nutritiāle. Tertio excipiunt oia reliq̄: cū sc̄ptura dē: chris fuisse hoīem vtz: itegz: z mortale. Et p̄sequit ei⁹ attribuit ei⁹ q̄ cū alijs hoīibus naturalr fm p̄ntē statū p̄ueniunt vt p̄dicta. Cū ḡ sanguis n̄ excipiat etiā implicite: sequit q̄ sp̄ fuit vnitus. Deinde ondīt q̄ illa expositio d̄ p̄tibz pncipalibz n̄ ē bōa P̄rio: qz n̄ colligit ex sc̄ptura vt d̄z colligit ois expositio theologica. Scdo qz sequit q̄ p̄tes min⁹ pncipales q̄ sanguis vt cere ri h̄oies z pinguedo in illo triduo nō fuissent vnite. Tertio: qz est ḡ Damascē. dicentē q̄ nunq̄ est generata alia hypostasis p̄ter hypostasim ḡbū: qd̄ esset saluz siq̄ ps minus pncipalis fuisset diuisa. Quarto: qz cū q̄re ps sep̄ata maneat vnita ē: qz assumptibilis ē q̄ cū fuit i sanguine cū de factō p̄ fuerit assūpt⁹. Ad Albrū aut r̄ndē: bat refrigerēdo rextū ei⁹ ad effusioē z mortē. Sz h̄ ē p̄ ei⁹ rextū: cū i eodē lt. exponēdo illōd Job. xvj. Terra ne op̄ias sanguinē meū: sic dicat. Vult em̄ q̄ sanguis i terra fusus vacu⁹ a fructu n̄ lateat. Ad Nico. d̄ Vtz. dicebat q̄ insufficient allegabat: cū

De questiōibus super euāg.

velit chm nos redemisse dādo vitā cor-
porale: vtz ex pcessu libu. Sed ad h dicit
mus q aspiciētibz librum parz nos suffi-
ciēter allegasse, q ar post dr chm nos re-
demisse dādo vitā corpale: vtz ē p modū
meriti. Ad pma ar rōne dicebāt donū v-
nōis ē datū sāguini vsq ad tps effusiois
q desit corpali vite chm desuere. Sz 2:
qz h ex scriptura nō colligit: sz supponit eū
ēēt pbādū. Qd hō addit d fuitio si valet
infert q etiā alie pres min? pncipales fu-
erūt a deitate relicte. Ad scdm ar dicebāt
q sāguis nō obediebat sz chm q suā digni-
tate nō pdidit: sz sāguis ad modicū pdi-
dit sicut z hūanitas. Sed 3: qz pditio
dignitatē i pre. i. sāguine redūdat i totū. i.
chm. Et ita isti fm aliquā prē scz fm sā-
guinē solvūt chm ptra Leonē dicentē in
epla ad Flavia. Dis spūs q solvūt chm
ex deo nō ē: h est antichm. Quid ē ar sol-
uere iesum chm nisi ab eo separe naturā
hūanā: Sed statim rñdebāt q p hūanā
naturā itelligunt pres pncipales. Sz ipe
in eadē epla pcciam approbata declarat
q p hūanā naturā itelligunt oia q i nob
saluator pdidit z repanda suscepit: cuius
modi ē sāguis vices. In intēg veri hois
pfectaqz natura ner? nat? ē de? tot? i su-
is: tot? i nris. Ptra ar dicim? q in nob ab
initio creator pdidit z q repāda suscepit.
Qd ar dr de hūanitate nō ē sile: qz neces-
se fuit chm p nra salute mori: z psequer
hūanitatē depocere. Ad ar ē sile de sāguie:
qz ide nulla fuit sēcura vtilitas. Postre-
mo rñdebāt ad rōne d ordie dicētes: q sā-
guis nō remāsīt vnt? qz nō habuit ordi-
nē imediatū sz mediatū. Sz 3 Primo: qz
nos ponim? illū ordinē fuisse imediatū.
qz imediate sāguis iformat ab aia. Se-
cūdo: qz rñ sit mediat? tñ tal? sufficerz ad
sāguinē vnti deitati dū erat exra corp?
qz sufficiebat idē ordo ad h dū adhuc ēēt
i corpe. Multa ar dicit z scribi ad h pposi-
tū potuissent brissime p. sz studuim? bre-
uitati. maxie qz hec erat vze scitanti pnci-
da: q sapiētissima z prudētissima mlra ex
pauc? colligere nouit. Cui? correctōi z de-
terminatōi oia subieim? z romane ecclie:
pati rñdere ad alias rōnes z rñsōes si qf
fecerit. Et sic finit opusc ulū pdictoz pa-

trū: qd h recitauit qbusdā sublat? pp? plixi-
tate: sz tñ nullū sbū addidi vl? mutauit ex-
ceps? his q ad partiū oionis pncionem
spectat: sed tñ p dicitis eoz aliq sunt rursus
sus annotāda.

Plentiorē igit pdictoz noticiā
duo faciā. Prio ponā aliqs de
claratiōes. z scdo itez obijciā. p
aduersa pre Quātū ad pmiū
igit scēdū ē q vtz sāguis sūaiat? seu i
formā aia vl? nō: etiā inf eos q doctrinā
sci Tho. pfitent ē diuersa opio: qzuis fm
qzlibz n fuerit sepat? Sz em n sit aia? ar-
guif ex dicit? ei? Prio: qz fm eū nō ē ps i
actu: vtz. iij. di. ij. i lra. Eset ar actu ps si
ēēt aia?. Scdo: qz sz eū veyidet semē qd
ē sāguis digestissim? n ē aiatū. Tñ ex vi
ctis ei? .j. q. vl. ar. ij. sic arguif. Si semē bz
aiam: aut eū resoluif ad generādū eā reri-
net aut nō. Si nō: igit ē in via corruptio-
nis z recessus a forma generat? z pñr nō
pōt generare ei sile qd incouenit. Si ar eā
rerier adhuc bz formā defmiare pris aial?
generat? z pñr i generato nō pōit nisi ad
illā prē cur? bz formā: z pñr ex eo nō gma-
bit nisi semē: qd icouenit. Ptz ar tot? iste
pcess? vbi s. Tertio. Pā si bz aiam: i mor-
te chm sāguis fuit corrup? qz pdidit su-
am formā subalē: cū aia rōnal sit idiuisi-
bil. Sz ab ea fuit separta diuital sic z ab hūa-
nitate: qd ē ptra eū. Sz pō sit aia? argui-
tur Primo: qz i. iij. smay dr q pficif aia.
Scdo: qz i. v. qdl. q. iij. ar. j. i corpe. in p-
ma rōne inuit q sit de pitate hūane natu-
re. In. iij. pre ar. q. lūij. h expōsse dr: z psey
qñt opret q pnciper formā hūanā. Ter-
tio qz nutrit z auget sicut z capilli z vn-
gues: d qbz fm eū pstat q sc aiaa. Quar-
to: qz alif sbū duas naturas assūpsser. s.
hois z sāguis: z psequit de? ēēt sāguis
Qui pō inf thomstas scit q sit aia? di-
cat ad pmiū i oppositū: q nō ē actu ps aial?
pncipal. i. cur? mafta i eodē idiuiduo nō
pōt trāfferri ad aliā qlitatē vt caro z neruū
z ossa z capilli z hmoi: sz tñ ē actu ps nō
pncipal. i. cur? mafta nō est tota stabilita
sub qlitate quā habz: sz ad aliā mutari pō-
t. Ad scdm pō dicat q semē decifum nō est
i via corruptiois z recessus a forma gene-
rātis stabilita fm suā totalem materiā de

sic: sed est ab ea vt est in aliq parte in q̄ nō
 erat stabilita i q̄litate. Et h nō spugnat
 q̄n possit agere ad alias pres a se. qz etiā i
 generāte aliq̄n fuit i potētia ad alias pres
 a se. Et insitet qz i generāte semē nō erat
 in potētia ad sanguinē cū tā recederet a for
 ma sanguis. dicat qz semē z sanguis sunt
 eiusdē forme substantiā cū vtrūqz vna aia
 aiet. z p se accidēral. cū vtrūqz sit sāguis
 lz vn^o alio digestioz z ob h aliū hñs color
 re q̄ nō ē p se q̄litas sanguis. Vel dicat qz
 forma sāguis est i semē in p̄tēte cū sit p̄
 fect^o. forme p̄o altaz p̄tū aial sūt i eo in
 potētia. Ad tertiu at dicat qz sāguis nō no
 miat totū p̄positū ex aia z matie ei sicut
 hūanitas. lz noiāt partē matie sicut corp^o
 aliā p̄tē eiusdē matie. Vñ sicut corp^o nō ē
 in morte corruptū eo mō q̄ hūanitas q̄ de
 sūt: lz eo mō q̄ materia q̄n p̄dit suā formā
 q̄ nō d̄sinit. ita z sāguis. Vñ remāsit vni
 tus sicut z corp^o. Qui p̄o sentit alit dicat
 ad p̄mū in opposituz qz sanguis nō p̄ficif
 aia formalit lz effectiue. qz. i. nō efficit vel
 generat imediate nisi p̄ p̄tē nutritiuam
 aie z p̄seruatiue: qz. i. cū aia tanq̄ sibi ne
 cessariū p̄seruat effectiue. sic ab eodē ipā i
 corpe p̄seruat mat̄ialr z dispositiue. Vñ
 separ^o ab aia naturalr tēdit nō in esse: qz
 p̄dit q̄litates q̄b sua forma i tali materia
 p̄suabat. Ad scōm at dicat qz vt colligit
 ex Joā. dñici z Petro d̄ pal. i. iij. aliqd ē
 de p̄tate hūane nature duplr. P̄mo qz
 formalr p̄ficif aia rōnali siue i eo p se z
 p̄ncipalr p̄sistat rō hois: vt cor capuz hu
 iusmōi: siue sit ad p̄suatiōē z ornatū ta
 liū vt capilli z h̄mōi. Et scō: qz ē necessa
 riū hōi siue sit necessariū sine q̄ nō: vt tot^o
 aliq̄s sāguis. siue sine q̄ nō hñ: vt aliq̄s sā
 guis p̄dicto addit^o z ei p̄tinu^o. Ad tērtiū
 aut dicat qz nutrit^o z auget eo mō q̄ in aia
 ra in q̄b nō ē p̄tē ad generādū sibi sile fm
 indiuiduū vt faciūt v̄tētia p̄ nutritiuaz:
 sed solū fm spēm. Ad q̄rtū p̄o dicat qz eti
 amū sanguis nō sit aiat^o nō hz p̄tē na
 turā nec p̄tē in specie: qz p̄ducit a natu
 ra vt via i aliō fm totū vl p̄tē sicut z em
 bryo. Et p̄sequit nec de^o debet dici sāguis
 sicut nec hō d̄r man^o. qz sāguis ē aliq̄ mō
 ps hois: z ps nō d̄r in recto de supposito i
 q̄ subsistit. Ex his patz quō diuersimode

intelligi pōt sanguinē ch̄i nō fuisse corru
 ptū. qz si nō fuit aiat^o nō fuit corp^o p̄mo
 mō p recessuz forme q̄ in formabat eo mō
 q̄ corp^o abeūte aia. nec scō mō vt totū
 p separationē sue forme subalis a sua mat̄
 ria eo mō q̄ humanitas. nec tertio p tota
 lē definitionē q̄ ad materiā z formā siml: vt
 suba panis in eucharistia. nec q̄rto p dēdo
 suū p̄tū ec̄ q̄ subsistebat in corpe ch̄i: qz
 illud erat diuinū qd semp habuit. Si aut
 fuit aiat^o fuit corrupt^o p̄mo mō. i. vt ma
 teria abeūte forma: lz nō alijs mōis: sicut
 nec corp^o. Sciendū ē scō qz cū dicit p̄
 dicti p̄s vt fecti diuitatē nō potuisse di
 uelli a sanguie nō intelligit de potētia dei
 absoluta lz d̄ ordiaria. Vñ intelligit eo mō
 q̄ dicit^o nō potuisse fieri qd nō est factū
 aliq̄ t̄n ipellere vt fieret. Hōis cū ch̄i si
 ue i fēra morte mouebat nō solū ad separā
 tiōē aie a corpe: qz respectu corp̄is ē corru
 ptio q̄n matie: lz alit^o q̄ntū erat d se mo
 uebat ad corruptionē ip̄i: cadauerz p̄tū
 nationē q̄ ē corruptio q̄n totū. Et sicut d̄
 sāguie d̄cedū ē. Sciendū ē tertio qz fil^o
 aut ch̄is lz dicat effusus nō t̄n p̄tē cū h
 sit fluidoz: lz metaphorice z p̄ similitudines
 q̄ndā. qz. i. liqr dū effluit dissipat z perit.
 z sic illa b̄ndicta hūanitas ch̄i mouēte ē
 dissipata. Et id ipā mors effusio d̄r. Igit
 igit p̄s p̄cedūt ch̄im effusus ē nō rōne
 effusi sanguis q̄ p̄tē ē effusus: qz nō ē ps
 denoiatiua totū lz rōne sileffusi sāguis z
 effuse hūanitat. Vñ ps. cū d̄r p̄tē ex ei^o
 p̄sona Sicut aq̄ effusus suz: subiūat moy
 dū effusiois di. Dispa sūe oia ossa mea.
 Effusa at hūanitate z oibz p̄tibz corp̄is i
 p̄tē etiā d̄r fil^o d̄r effusus: z sicut ch̄is
 rōne suppositū vniōis. qz. i. illd suppositū
 denoiat effusuz a sua natura. i. hūanitate
 Nō at rōne d̄icard̄is idiomatū: matie cū
 sanguie: qz d̄icereff effusus p̄tē sicut z sā
 guis. Et ista videt mibi mes istoꝝ patz
 q̄ nisi lib vñ hec sūpsi fuerit incoꝛrect^o p̄
 d̄t ch̄im effusū rōne vniōis: z negat ch̄i
 stū triduo fuisse i cruce in q̄ t̄n erat aliqd
 ad qd stabat vniō: lz illd n̄ erat sufficiēs p
 se solū denoiare totū. i. sāguis. Sciendū
 ē q̄rto qz sāguis d̄r de integritate hūane na
 ture: nō qz sit ps p̄ncipal i actu: sed qz est
 ps secundaria. z qz sine eo mat̄ialr z d̄i

De questiōibus super euāg.

positiue pcurrere nō p̄t eē hō integer. z h
li n̄ sit aīar. Sciēdū ē etiā p̄ p̄ma rōne
aduerfarioz q̄ illd̄ q̄d cedit i dedec̄ deli
cat; nullo mō dz p̄ hōiem arretari. Sz si
arretatū sit; obet i signū imēsi amor; di h
p̄ hōib; sustinēz feruēter p̄dicari. Et p̄ h
p̄aret ad illd̄ icoueniēs qd̄ ip̄si itēdūt. f. q̄
deitas fuisset zculcata cū sanguī. z cōmī
zta terra z hōi. Et certe nō ē mīz si is q̄
patīēter tulit mortē; tulit etiā zculcatōez

Sciēdū etiā vltimo p̄ sc̄ba rōne eoz q̄
soluit qz sanguis ē mēbz simplr. Est autē
subiectū sanitat; remoriū fm aliq̄s. Dul
ta alia faciunt ad declaratiōē p̄dictoz q̄
habent in sequētib;.

Quantū ad secundū arguit̄ p̄mo sic
Nā oē p̄iūctū deitati desinēs esse qd̄ erat;
desinit eē p̄iūctū; vt parz d̄ hūanitate; i
duo; qz n̄ ē qd̄ n̄ ē p̄iūctū. sed hōi fuit il
le sanguis i triduo. qd̄ parz; qz fuit coagu
lat; z deficat; z cōmīz; terrerz; cōsequē
trāsiuit i lutū. Sz coagulatio seu cōgela
tio soluit sp̄ez; vt parz i aq̄ q̄ zgelatiōe p̄rit
in crystallū. z lac p̄ coagulatiōez in caseū.
Desiccatio qz silr soluit in hūido; qz hūi
ditas z siccitas; s̄ q̄litates oppositē z p̄ se
passiōes hūidi z siccī. Silr etiā z mixtio;
qz mixta trāsēnt i tertū; vt parz ex li. d̄ ge
neratiōe. Sol. Ad h̄ dupl; soluit p̄. P̄io;
q̄ ille sanguis fuit corrupt; eo mō q̄ z cor
pus. f. p̄ abscessū sue forme subal; z n̄ p̄ i
neratiōē aut putrefactiōez. Quo posico
diceret q̄ ille sanguis d̄ māssē vnī; ḡa
sue matērie; sic oportet dicere de eo si sit
aniar; nō autē ḡa forme v̄l rot; vt p̄bat
argumētū. Sc̄do ar̄ soluit; z forte melius
dicēdo sic. Cōgelatio n̄ soluit sp̄em sp̄ sal
tē infueniēte p̄tute dei; vt parz in oleo. z si
aliq̄n q̄n ē diurna. Silr nec coagulatio
vt parz in cera; si tñ pp̄te coagulat; marie
deo p̄seruātē. Siccitas etiā n̄ soluit sp̄em
hūidi nisi sit itēssima. Potuit igit̄ deus
p̄suare sanguinē p̄bi cū p̄dicat; accitib; et
cū hūiditate remissa; sic forte ē d̄ sanguīe
scti Januarij q̄ ē Neapolit; aliq̄ tpe etiā
calidissimo durēscit; qd̄ nō est hūitū intē
sam hūiditate; z aliq̄ tpe. f. sp̄ vel frequēter
q̄n appropinq̄ capiti eiusdē scti ebullit itē
sa vt videt̄ diuinit; ei; hūiditate. Et idēz
videt̄ de sanguīe a magdālea sub cruce cū

terra collecto; q̄ singul; annis in pasceues
plecta passiōe ebullit; vt oēs asserūt i sctō
Marimino; cū reliq̄ tpe videat̄ i tra des
siccit;. Ad lutū ar̄ p̄t dici p̄ idē; n̄ p̄tz
intelligere q̄ oīs humor; cōmīz; pulueri
trāsēat i lutū tanq̄ certū; imutata. f. sub
stāntiali forma; cū nō sit ibi necessario mī
xtio p̄ alteratiōez corruptiua. sed ibi p̄t eē
cōmīctio p̄ iuxtapositiōez p̄iū; marie ope
rāte; deo vt lutū subalr nihil aliū sit q̄ ter
ra z aq̄ v̄l terra z sanguis. Et possibile ē
diuinit; nullā hūoz; p̄tē resolut; fieri p̄
lutū hūiditate imp̄ssa pulueri z remissa in
hūoze. Nec ē mīz si remittat̄ hūiditas in
sanguīe; qz etiā p̄t aliq̄lit remitti calidi
tas i igne. Qd̄ parz p̄mo; qz d̄ s. Tho. i
iiij. q̄ ignis iferni ē eiusdē sp̄i cū isto; z tñ
ē calidior rōne. f. frigiditat; terre; z p̄nter
iste min; intēse caliditat;. Et sc̄do; qz alit
nō possz alterari ad formā aer; Sc̄do ar
guit; p̄firmādo porē rōnem. Nā aliq̄ ps
p̄ncipal; corpis ch̄i corrupta ē in morte; z
p̄ntē; desinit esse vnita. f. illa ex q̄ genera
ta ē aq̄ later; p̄ resolutionez. ḡa fortiori h̄
vez ē de aliq̄ p̄e sanguis q̄ ē ps min; p̄
ncipalis. Sol. Illa aq̄ v̄ndecūq; sit causa
ta fuit vera aq̄ fm decretalē sup̄ allegaraz
q̄ etiā ponit sub distinctiōe vt videt̄ q̄ si n̄
fuit naturalis; sit miraculose facta; v̄l no
uiter creata; v̄l ex p̄tib; corpis ch̄i p̄ mī
raculosam resolutionē exp̄ssa. Esti fuit se
cūdo mō vt magz videt̄ velle; materia ei;
fuit d̄ veritate corpis ch̄i pl; q̄ sanguis
materia; z p̄tate corpis ch̄i arguebat; qz
vt d̄t decretal; naturale ē compositū z ele
mentatū resolui in cōponētia z elementa.
Et illa qd̄ ps vnō generata ē desinit esse
vnita in triduo; qz desit esse. sz mātia ei;
sub forma aq̄ sp̄ fuit vnita sic fuit de hūi
ditate corrupta. z fuisset de corpe si iterū
fuisset corrupt; z silr fuisset de sanguīe idē
Cōpleto aut̄ effectū ḡa cui; fuit resoluta
miraculose in eandē p̄tem est conuersa ne
qd̄ deesset gl̄ioso corpi ch̄i resurgētis.
Si p̄o dicat̄ fuisse vera aq̄ nouiter crea
ta; nihilomin; oñdebat vez ch̄i corpe; qz
de; nō attestat̄ falsitatē; et cōpleto mīste
rio suo māsit aq̄ pura nō vnita p̄bo tanq̄
sup̄flua. Ad argumētū negat; p̄sequētia
etiā n̄ fuit generata ex corpe ch̄i; qz est al;

signare utilitatē q̄re aliq̄ ei⁹ ps sit corru/
pra. s. vt dr decretalis ad figurādū myste
riū regeneratōis: z etiā ad p̄f̄c̄ mādā fidē
hūanitatē. Nō est aut̄ ille d̄ sanguie. Ter
tio. Nā Amb. sup Lu. exponēs illud: vt
qd̄ dereliquisti me: sic dr. Lamauit hō d̄
uinitatē sepatōe moritur⁹. Nā cū diuini
tas libera sit a morte: vtrūq̄ mors esse non
poterat nisi diuitas discederet: q̄ vita di
uinitas est. So. Hoc argumētum q̄ vel
maḡ cludet siqd̄ valeret sepatōes dei/
tatē a corpe z aia q̄ a sanguie. Dico ḡ
P̄rio q̄ fm aliq̄s loquit̄ Amb. d̄ sepatōe
destrat̄ q̄ est p̄ subtractionē exteriorū au/
xilij: fm illd̄. vt qd̄ dereliquisti me. n̄ aut̄ de
ea q̄ est p̄ solutiōem vniōis. Dico sc̄do q̄
nihil viuēs cui diuinitas iuncta est p̄ mo
ri nisi sepel̄ a deitate p̄ quā est. sic nihil p̄
mori nisi p̄dat suū esse. Nā si deitas sp̄ fu
isset vnita illi hūanitati: nūq̄ illa suū esse
p̄didisset: z n̄ iter nūq̄ interisset. Illa ḡ
sepatio de q̄ loquit̄ Amb. facta ē ab hūa/
nitate: nō a p̄tib⁹ ei⁹ iter q̄s ē sanguis. Nō
fiat tñ difficultas in p̄tib⁹: eo q̄ sepatio sit
pp̄rie eoz q̄ separa manēt. cessatio āt vni/
ōis est etiā in his q̄z alter v̄l vtrūq̄ i/
terit. Nā inf̄ aias sola rōnal̄ dr̄ pp̄rie se/
pari a corpe. cetera aut̄ desinūt ei ec vnite:
lz nō sepanf̄ pp̄rie. Et sic nec hūanitas est
a deitate separe: q̄uis desierit ec vnita.

Questio xxxi.

Vantū aut̄ ad secundā

q̄. q̄stionem: vtrū. s. repugnet fidei
aliqd̄ de vero z naturali sangui
ne ch̄i rep̄iri in terra: visis z p̄suppositis
his q̄ s. Tho. docet. j. q. vl. ar. j. et. ij. di.
xxx. z. iij. di. xliij. et. viij. q̄dl. q. ij. ar. vni
co. sic dico Quattuor elementa sic sunt in
m̄do q̄ h̄nt pp̄rias formas stabilitas ali/
q̄ m̄o. s. q̄ ad totale suā materiā. et aliquo
m̄o nō stabilitas. s. q̄ ad p̄tē. qz forme ele/
mētoz nō sūt forme mixtoz. et sic sūt eis
pp̄rie. et fm eas v̄l ab eis aut̄ ad eas non
mutaf̄ tota eaz materiā: sic sunt stabilita/
te q̄ ad totale materiā: et fm p̄tē generan
tur ex mixt̄: z ex eis generant̄ mixta. z sic
sue forme n̄ sunt penit⁹ stabilitate. Eo āt
mod̄ q̄ st̄ clemēta i m̄do sūt q̄truo: hūo:
res i corpe hūano: fm s. Tho. vbi s. Nā
fanguis q̄ ad suā totalitatē habet formas
stabilitas: ita q̄ tot⁹ n̄ p̄t̄ generari v̄l cor
rūpi nisi generet̄ v̄l corūpat̄ aial: dicēte
d̄no Deut. xij. aia in sanguie ē. s. sic in eo
sine q̄ nō est vita. et Aristo. ij. d̄ aialib⁹: q̄
sine eo n̄ viuūt aial. S; tñ p̄t̄ue generat̄
ex cibis: z p̄t̄ue ex eo generant̄ p̄t̄es p̄
cipales aial: puta caro z ossa z h̄mōi. Nā
dr̄ Dam. in. ij. li. ca. xvij. Fruct⁹ p̄ q̄s. i. ij.
telligit̄ oēs cibos ex elemēt̄z p̄st̄ur: hūo
res p̄o ex fructib⁹: aialij p̄o corpa ex hūo
rib⁹. De sanguine igit̄ possum⁹ loq̄ tripl̄:
P̄mo loq̄ndo de ip̄o totali sanguie gra
p̄t̄i suaz q̄ n̄ sūt i via ad p̄fect̄ h̄ndā nat̄
turā sanguis: nec in via recedēti a forma
sanguis z recedēti ad formā p̄ncipaliū mē
broz. sed st̄ stabilitate sub forma sanguis
nullā penit⁹ h̄ntes alteratiōem int̄ā ab
aia p̄mōtē ad p̄fectiorē formā. qd̄ dico
pp̄t̄ eā q̄ ē a naturali calore. P̄to m̄o san/
guis dr̄ sanguis sine aliq̄ additōe siue sim
plicif̄. et sic loq̄t̄ de sanguie s. Tho. in. ij.
p̄tē. q. liij. ar. ij. q̄n̄ dr̄: q̄ carnes z ossa et
sanguis i corpe ch̄i resurgēt̄ fuer̄t itegra
liter sine diminutione. Et sc̄do loq̄ndo de
ip̄o q̄ ad p̄t̄es q̄ sūt in generari ex cibis: ita
q̄ nōdū attigerūt ad p̄fecte h̄ndā formas
sanguis. Et sic dr̄ sanguis nutrit̄mētal̄ vel
hūidū nutrit̄mētalē. Et tertio loq̄ndo d̄ eo
q̄ ad p̄t̄es q̄ st̄ i motu a forma sanguis ad
formā p̄ncipaliū p̄t̄i z mēbroz. Et sic dr̄
ros vt ē in p̄ncipio trāsmutatōis. z cābū
vt ē i medio iā incipēs dealbari. z gluten
vt ē in fine iā incorpat⁹ mēbris. P̄rio igit̄
m̄o p̄t̄inet ad hūidū radicale t̄m i genere
sanguis. Sc̄do aut̄ ad nutrit̄mētalē t̄m.
Tertio p̄o ad vtrūq̄ diuersimode vt m̄
bi videt̄. Sic em̄ patet vbi s. hūidū rad/
cale lz fm vnā opinōes sit illa mat̄ia q̄ h̄
a generāte in v̄fo m̄tis i ip̄a p̄ceptōe. nū
trimētalē p̄o oē qd̄ ex cibis generatur: tñ
fm p̄babilitōe opinōne illa duo n̄ dist̄in/
guunt̄ fm p̄ncipiū: vt. s. vni sit p̄t̄ue ge
neratiuā: ali d̄ p̄o nutrit̄uā. sed fm fine:
vt. s. illd̄ dicat̄ hūidū radicale qd̄ iā p̄c̄it̄
ad terminū generatōis. i. ad p̄fecte hūidū
naturā sp̄t̄i: siue ad illū p̄uenerit p̄ actū nu
trit̄iue: siue p̄ actū generatiue. nutrit̄mētalē
p̄o ē qd̄ ad huc ad illū terminū nō p̄c̄it̄:
sed ad huc ē in via ad illū z i via nutrit̄d̄.